അലസതാവിലസിതം

കുറ്റിപ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള

അലസതാവിലസിതം

കുറ്റിപ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള
(മലയാളം: ലേഖനം)

The electronic versions have been created by making use of the production infrastructure of River Valley Technologies.

The electronic versions were generated from sources marked up in LaTeX in a computer running GNU/LINUX operating system. PDF was typeset using XeTeX from TeXLive 2020 and the cloud framework, Ithal (ഇതൾ). The base font used was traditional script of Rachana, contributed by KH Hussain, et al. and maintained by Rachana Institute of Typography. The font used for Latin script was Linux Libertine developed by Philipp H. Poll.

The electronic versions are released under the provisions of Creative Commons Attribution Non-commercial ShareAlike license for free download and usage.

The lazy boy, a painting by Jean-Baptiste Greuze (1725–1805). The image is taken from Wikimedia Commons and is gratefully acknowledged.

Sayahna Foundation
JWRA 34, Jagathy, Trivandrum, India 695014
URL: www.sayahna.org

അലസതാവിലസിതം

കുട്ടികൾക്കും മുതിർന്നവർക്കും കൊള്ളാവുന്ന കൊച്ചുകഥയുണ്ട് മഹാഭാരതം ശാന്തിപർവത്തിൽ. ഉഷ്ട്രഗ്രീവോപാഖ്യാനം എന്നാണ് പേര്—ഒരൊട്ടകക്കഴുത്തിന്റെ കഥ. മടിയേറിയാൽ വരാവുന്ന മഹാദോഷം ഉദാഹരിച്ച് കാണിക്കാൻ ഭീഷ്മർ ഒരു പഴങ്കഥ പറയുന്നു. ജിജ്ഞാസുവായ ധർമ്മപുത്രരാണ് ശ്രോതാവ്. മെയ്യനങ്ങാതെ നിത്യവും തീറ്റി നേടാനൊരു വഴി കണ്ടുപിടിക്കണമെന്ന് പണ്ടൊരൊട്ടകത്തിന് തോന്നി. അവൻ ബ്രഹ്മാവിനെ തപസ്സ് ചെയ്ത് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തി ഒരു വരം വാങ്ങി. വരമെന്താണെന്നോ? സ്വന്തം കഴുത്ത് ഒരു നൂറുയോജന നീണ്ടുകിട്ടണമെന്ന്. അന്നുമുതൽ അവന് ബഹുസുഖം; സാപ്പാടിനുവേണ്ടി ഒരടിപോലും നടക്കേണ്ടതില്ല. ഒരിടത്ത് കിടന്നുകൊണ്ടുതന്നെ നൂറുയോജന ചുറ്റളവിൽ എവിടെനിന്നെങ്കിലും തീറ്റി നേടാം. ആവശ്യംപോലെ കഴുത്തൊന്ന് നീട്ടിയാൽ മതിയല്ലോ. ഇങ്ങനെ സുഖവാസം തുടങ്ങിയതോടെ മൂപ്പർ കുഴിമടിയനായി. ദേഹമൊന്നനക്കുന്നതുപോലും അവന് ഇഷ്ടമല്ല. ഒരിക്കൽ ഒരു കൊടുങ്കാറ്റുണ്ടായി; തുടർന്ന് പേമാരിയും. എന്നിട്ടും ഒട്ടകത്തിന് ദേഹമനക്കാൻ മടി. അവൻ എന്ത് ചെയ്തുവെന്നോ? തലയ്ക്കാണല്ലോ കാറ്റും മഴയുംകൊണ്ട് കൂടുതൽ അസുഖമുണ്ടാകുക. അവൻ കഴുത്തങ്ങ് നീട്ടി നീട്ടി ദൂരത്തുള്ള ഒരു മലയിലെ ഗുഹയിൽ തല കടത്തിവെച്ചു. ഇതേസമയം ഒരു കുറുക്കനും മിസ്സിസ് കുറുക്കനും ഭക്ഷണം കിട്ടാതെ വിശന്ന് വലയുകയായിരുന്നു. വിശപ്പിന് പുറമേ, കാറ്റും മഴയും കൂടിയായപ്പോൾ ദമ്പതിമാർക്ക് നിൽക്കക്കള്ളിയില്ലാതായി. രണ്ടുപേരുംകൂടി ഓടിപ്പാഞ്ഞ് ഒട്ടകശിരസ്സിന്റെ വിശ്രമസ്ഥാനമായ ഗുഹയ്ക്കകത്തും ചെന്നുകയറി. എന്തൊരു ഭാഗ്യം! തങ്ങളുടെ ഡിന്നറിന് ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ മാംസളമായ ഒരു ശിരസ്സ് അനക്കമില്ലാതിരിക്കുന്നു; അതിന്റെ ഉടമസ്ഥനെ അടുത്തെങ്ങും കാണുന്നുമില്ല. ക്ഷണനേരംകൊണ്ട് വേണ്ടതൊക്കെ കടിച്ചുപറിച്ചെടുത്ത് കുറുക്കനും ഭാര്യയും വയറ് നിറച്ചു. അങ്ങനെ മടിയനായ ഒട്ടകത്തിന്റെ കഥ കഴിഞ്ഞു. ആ കഴുത്തിന്റെ വഴിനോക്കി ബഹുദൂരം സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ ഉഷ്ട്രമാംസംകൊണ്ട് ഒരു സദ്യ നടത്താനുള്ള വകയും ജംബുകദ്വന്ദ്വം കണ്ടെത്തുമല്ലോ. അലസത ജീവനാശത്തിനുപോലും വഴിതെളിക്കുമെന്ന് പഠിപ്പിക്കുന്ന സരസലളിതമായ ഒരു കഥയാണിത്.

'ആലസ്യം ഹി മനുഷ്യാണാം ശരീരസ്ഥോ മഹാരിപു:' എന്നൊരു ചൊല്ലുണ്ട്. മടി മനുഷ്യന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ശത്രുവാണെന്നതിന് സംശയമില്ല. നമ്മിൽ വാസനാരൂപേണ ലയിച്ചുകിടക്കുന്ന ഈ ദുശ്ശീലം പരിതഃസ്ഥിതികൾ അനുകൂലമാകുമ്പോൾ വളർന്നുവന്ന് ജീവിതത്തെ കരണ്ടുതിന്നുന്നു. അദ്ധ്വാനശീലത്തെയും ഉത്സാഹഭാവത്തെയും തല്ലിക്കെടുത്തുന്ന ഈ ശത്രുവിനെ കീഴടക്കുന്നവർക്ക് മാത്രമേ ജീവിതവിജയം കൈവരികയുള്ളൂ. പണക്കാരുടെ മക്കളിൽ പലരും മടിയുടെ മടിത്തട്ടിൽ വളർന്ന് ഒരു പണിയും ചെയ്യാതെ ജീവിതരംഗത്ത് പരാജയമടയുന്ന കാഴ്ച നമ്മുടെ നാട്ടിൽ സർവസാധാരണമാണ്. പൂർവാർജിതസ്വത്തുകൊണ്ട് സസുഖം കഴിഞ്ഞുകൂടാമെങ്കിൽ പിന്നെ ദേഹാദ്ധ്വാനമെന്തിനാണെന്ന് ഒരു തോന്നലാണ് ഇക്കൂട്ടരെ അലസന്മാരാക്കുന്നത്.

> 'ഉത്സാഹിനം പുരുഷസിംഹമുപൈതി ലക്ഷ്മീഃ
> ദൈവം പ്രമാണമിതി കാപുരുഷാ വദന്തി'

ഇത്യാദി സദുപദേശവാക്യങ്ങൾക്ക് സംസ്കൃതസാഹിത്യത്തിൽ ഒരു കുറവുമില്ലെങ്കിലും കഷ്ടകാലത്തിന് ഭാരതീയവിശ്വാസം കൂടുതൽ പ്രമാണമാക്കുന്നത് ദൈവത്തെ അഥവാ, വിധിയെത്തന്നെയാണ്. തന്മൂലം മനുഷ്യപ്രയത്നത്തിന് ഇന്ത്യയിൽ വലിയ വിലയില്ലാതായി. മാത്രമല്ല, ആദ്ധ്യാത്മികപരിവേഷമണിഞ്ഞ അലസജീവിതം ആരാധ്യവുമായി ദേഹാദ്ധ്വാനംകൂടാതെ പരാന്നഭുക്കുകളായി ജീവിക്കുന്നത് ഒരു മാന്യവൃത്തിയാണെന്ന നിലവരെ വന്നു. ദുഷിച്ചുപോയ ഭാരതീയപാരമ്പര്യത്തിന്റെ മുഖ്യലക്ഷണമാണിത്. സ്വയം അദ്ധ്വാനിക്കാതെ അന്യരുടെ പ്രയത്നത്തെ ചൂഷണംചെയ്ത് ജീവിക്കുന്നവരാണല്ലോ ജന്മി-മുതലാളിമാരും പുരോഹിതന്മാരും. ഇവരിൽ ആദ്യത്തെ രണ്ടുകൂട്ടരുടെ മാന്യപദവിക്ക് ഇപ്പോൾ ഊനം തട്ടിവരുന്നുണ്ടെങ്കിലും സമുദായവൃക്ഷത്തിലെ ഇത്തിക്കണ്ണികളായ പുരോഹിതർ ഇന്നും ഇന്ത്യയിൽ ബഹുമാനിതരായി കഴിയുന്നു. ചാതുർവർണ്യത്തിന്റെ തലപ്പത്തിരിക്കുന്ന ഈ വർഗത്തിന് അതിലെ വ്യവസ്ഥപ്രകാരം കർഷകവൃത്തി നിഷിദ്ധമാണല്ലോ. മത നേതൃത്വം വഹിക്കുന്ന പുരോഹിതന്മാരെ മാതൃകയാക്കി ജീവിക്കാനാണ് ബോധമില്ലാത്ത മറ്റ് ജാതികളും ശ്രമിച്ചത്. അപ്പോൾ അവർ ചെയ്യാത്ത കൃഷിപ്പണി തുടങ്ങിയ തൊഴിലുകളൊക്കെ മതമൂഢരായ ഇതര ജാതികളുടെ ദൃഷ്ടിയിലും തരംതാണതായിത്തീർന്നു. കൃഷികുലത്തൊഴിലാക്കിയിട്ടുള്ള പുലയന്റെ കുട്ടിപോലും ഇന്ന് എസ്. എസ്. എൽ. സി. പാസ്സായാൽ പാടത്തിറങ്ങി കലപ്പ പിടിക്കാൻ മടിക്കുന്നതെന്തുകൊണ്ടാണെന്ന് ആലോചിച്ചുനോക്കുക. ചില ചില തൊഴിലുകളെ സംബന്ധിച്ചും ദേഹാദ്ധ്വാനത്തെ സംബന്ധിച്ചും നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കുമുമ്പേ ജനതതിയിൽ വേരുറച്ചുപോയ അപകർഷതാബോധത്തിന്റെ ഒരു പ്രതിഫലനമല്ലേ ഇത്? അലസത വ്യക്തിജീവിതത്തിനും സമൂഹക്ഷേമത്തിനും വിനാശകാരിയാണെന്ന ബോധം ജനഹൃദയങ്ങളിൽ ഉറപ്പിക്കാൻ മഹാത്മജി ആയുഷ്കാലം മുഴുവൻ പരിശ്രമിച്ചുനോക്കി. ആ ശ്രമം വേണ്ടത്ര ഫലിച്ചിട്ടില്ലെന്നുള്ളതിന് ഇപ്പോഴും ധാരാളം ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണാം. അനാഥമന്ദിരങ്ങളും തൊഴിൽസൗകര്യങ്ങളും ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്താലും അവിടെ പാർക്കാൻ ഇഷ്ടപ്പെടാതെ തരം കിട്ടുമ്പോൾ പുറത്തുചാടി പണ്ടേപ്പോലെ തെണ്ടിനടക്കാനുള്ള ദുർവാസനയാണ് ഈ രാജ്യത്തെ യാചകരിൽ മുന്നിട്ടുനിൽക്കുന്നത്. ഇന്ത്യയെപ്പോലെ ലക്ഷക്കണക്കിന് 'ഭിക്ഷാംദേഹി'കളെ പോറ്റിവളർത്തിയും പൂജിച്ചുംവരുന്ന ഒരു രാജ്യം വേറെയുണ്ടോ? വേദാന്തത്തിന്റെയും കർമസന്ന്യാസത്തിന്റെയും പേരിൽ എന്തുമാത്രം മനുഷ്യപ്രയത്നം ഇവിടെ പാഴായിപ്പോകുന്നു.

ഈയിടെ 'ഹിന്ദു' പത്രത്തിൽ ഒരു വാർത്ത കാണുകയുണ്ടായി—ഒരു സവർണഹിന്ദു തൂപ്പുകാരന്റെ ജോലിക്ക് അപേക്ഷിച്ചിരുന്നുവത്രേ. ചാതുർവർണ്യപാരമ്പര്യമുള്ള ഈ രാജ്യത്തുമാത്രമേ ഇത്തരം സംഭവം ഒരു 'ന്യൂസാ'യിത്തീരുകയുള്ളൂ. പാശ്ചാത്യരും ജപ്പാൻകാരും മറ്റും ഇതിലെ വാർത്താമൂല്യം മനസ്സിലാക്കാൻ വിഷമിച്ചേക്കും. അവരുടെ നാട്ടുകളിൽ ആർക്കും ഏത് ജോലിയും ചെയ്യാമല്ലോ—തൊഴിലിന്റെ മഹിമയറിയുന്നവർക്ക് ഒരു ജോലിയും നികൃഷ്ടമല്ല. ഉപരിപഠനത്തിന് അമേരിക്കയിൽ പോയ ഒരു സുഹൃത്തിനുണ്ടായ അനുഭവം ഇപ്പോൾ ഓർമ്മവരുന്നു. അദ്ദേഹം അവിടത്തെ ഒരു കോടീശ്വരന്റെ വസതിയിൽ കുറേ ദിവസം താമസിക്കുകയുണ്ടായി. ആ കോടീശ്വരന്റെ പുത്രൻ—കോളേജ് വിദ്യാർത്ഥി—നിത്യവും പ്രഭാതത്തിൽ തിരക്കിട്ട് കാറിൽ കയറിപ്പോകുന്നത് കണ്ട് ഒരു ദിവസം അതിനെപ്പറ്റി സുഹൃത്ത് ചോദിച്ചു. അപ്പോഴാണ് കാര്യം മനസ്സിലായത്. ആ വിദ്യാർത്ഥി ഒരു പത്രവിതരണക്കാരൻ കൂടിയായിരുന്നുവത്രെ. നമ്മുടെ സുഹൃത്ത് അമ്പരന്നുപോയി. സ്വാശ്രയശീലനായ ആ വിദ്യാർത്ഥി, പിതാവിനെ ആശ്രയിക്കാതെ സ്വന്തം ചെലവിനുള്ള പണം സമ്പാദിക്കാൻ ഒരു ജോലി കണ്ടുപിടിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതുപോലെ എത്രയോ ധനികവിദ്യാർത്ഥികളുണ്ട് അമേരിക്കയിൽ. നമ്മുടെ നാട്ടിലെ കുബേരപുത്രന്മാരോ? ഇങ്ങനെ ഏത് ജോലിയും ചെയ്യാൻ അവരിലെത്രപേർ സന്നദ്ധരാകും? ഇനി വേറൊരു സംഭവത്തെപ്പറ്റി പറയാം. അടുത്ത കാലത്ത് കുറേ ജപ്പാൻകാർ ചേർത്തല റോഡിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുകയായിരുന്നു. വഴിക്ക് പലയിടത്തും ചെറുപ്പക്കാർ വൃക്ഷച്ചുവട്ടിൽ വട്ടമിട്ടിരുന്നു ചീട്ടുകളിക്കുന്നത് കണ്ടിട്ട് അവർ അത്ഭുതപ്പെട്ടുപോയി. കൂടെ സഞ്ചരിച്ചിരുന്ന ഒരു കേരളീയ സുഹൃത്തിനോട് അവർ പറഞ്ഞതിതാണ്. അവരുടെ നാട്ടിൽ ഇതൊരു പുതുമയുള്ള കാഴ്ചയാകും. എന്തെന്നാൽ ഇങ്ങനെ ഒരു പണിയുംചെയ്യാതെ സമയം പാഴാക്കുന്ന ഒരൊറ്റ യുവാവിനെയും അവിടെ കാണുകയില്ല. ശരിയാണ് ഇപ്പറഞ്ഞത്. കഴിഞ്ഞ ലോകമഹായുദ്ധത്തിൽ തകർന്നുപോയ ജപ്പാൻ വീണ്ടും ഉയിർക്കൊണ്ട് സമ്പുഷ്ടമായതുതന്നെ ഇതിനൊരു തെളിവല്ലേ?

ജാതീയവും മതപരവുമായ ദുഷ്ടപാരമ്പര്യത്തെ തച്ചുടച്ച് അദ്ധ്വാനശീലം വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരുക എന്നതുമാത്രമാണ് നമ്മുടെ നാട്ടിലെ വ്യാപകമായ അലസതാവിലസിതത്തിനൊരു പ്രത്യൗഷധം. ഉഷ്ട്രഗ്രീവോപാഖ്യാനം വായിച്ചപ്പോൾ ഇങ്ങനെയൊരു വിചാരധാരയാണ് മനസ്സിൽ പൊന്തിവന്നത്. അതും ഇവിടെ കുട്ടിച്ചേർത്തുവെന്നേയുള്ളൂ.

(മംഗളോദയം—വിമർശനവും വീക്ഷണവും 1968)

□

കുറ്റിപ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള

ജനനം: 1-8-1900
പിതാവ്: ഊരുമനയ്ക്കൽ ശങ്കരൻ നമ്പൂതിരി
മാതാവ്: കുറുങ്ങാട്ട് ദേവകി അമ്മ
വിദ്യാഭ്യാസം: വിദ്വാൻ പരീക്ഷ, എം. എ.

ആലുവാ അദ്വൈതാശ്രമം ഹൈസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകൻ, ആലുവ യൂണിയൻ ക്രിസ്ത്യൻ കോളേജ് അദ്ധ്യാപകൻ, കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി പ്രസിഡന്റ് 1968–71, കേന്ദ്ര സാഹിത്യ അക്കാദമി അംഗം, ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഭരണസമിതിയംഗം, കേരള സർവ്വകലാശാലയുടെ സെനറ്റംഗം, ബോർഡ് ഓഫ് സ്റ്റഡീസ് അംഗം, പാഠ്യ പുസ്തക കമ്മിറ്റി കൺവീനർ (1958), ബാല സാഹിത്യ ശില്പശാല ഡയറക്ടർ (1958), 'ദാസ് ക്യാപിറ്റൽ' മലയാളപരിഭാഷയുടെ ചീഫ് എഡിറ്റർ, കേരള സാഹിത്യ സമിതി പ്രസിഡന്റ്.

കൃതികൾ

സാഹിതീയം, വിചാരവിപ്ലവം, വിമർശ രശ്മി, നിരീക്ഷണം, ഗ്രന്ഥാവലോകനം, ചിന്താതരംഗം, മാനസോല്ലാസം, മനന മണ്ഡലം, സാഹിതീകൗതുകം, നവദർശനം, ദീപാവലി, സ്മരണമഞ്ജരി, കുറ്റിപ്പുഴയുടെ തിരഞ്ഞെടുത്ത ഉപന്യാസങ്ങൾ, വിമർശ ദീപ്തി, യുക്തിവിഹാരം, വിമർശനവും വീക്ഷണവും, കുറ്റിപ്പുഴയുടെ പ്രബന്ധങ്ങൾ—തത്വചിന്ത, കുറ്റിപ്പുഴയുടെ പ്രബന്ധങ്ങൾ—സാഹിത്യവിമർശം, കുറ്റിപ്പുഴയുടെ പ്രബന്ധങ്ങൾ—നിരീക്ഷണം.

ചരമം: 11-2-1971

പിൻകുറിപ്പ്

- മുപ്പതു മുതൽ നാല്പതു മിനിട്ടിനകം വായിച്ചു തീർക്കാവുന്ന ഉള്ളടക്കമാണ് സായാഹ്ന പുറത്തിറക്കുന്ന ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകളിൽ ഉള്ളത്. ഇതു വായിക്കുവാനായി ഒരിക്കലും ഒരു കമ്പ്യൂട്ടറോ ഡെസ്ക്ടോപ് ആപ്ലിക്കേഷനുകളൊ ആവശ്യമില്ല.
- ആധുനിക മനുഷ്യന്റെ സന്തതസഹചാരിയായ സ്മാർട്ട് ഫോണുകളുടെ സ്ക്രീനിൽ തന്നെ വായിക്കുവാൻ തക്ക രീതിയിലാണു ഈ പിഡിഎഫുകൾ വിന്യസിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഫോണിന്റെ വീതിക്കു നിജപ്പെടുത്തിയ രീതിയിലാണ് മാർജിനുകൾ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു്.
- പിഡിഎഫ് പ്രമാണങ്ങൾ വായിക്കുവാനുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ എല്ലാതരം സ്മാർട്ട്ഫോണുകളിലും ഇന്നു ലഭ്യമാണ്. എന്നിരിക്കിലും സൗജന്യമായി കിട്ടുന്ന അഡോബി അക്രോബാറ്റ് റീഡർ ആണ് ഇവയിൽ ഏറ്റവും മുന്തിയതു്. അതുകൊണ്ട് അഡോബി റീഡർ ഇൻസ്റ്റാൾ ചെയ്യുകയും അതിൽ ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകൾ വായിക്കുകയും ചെയ്യുക.
- സ്വതന്ത്രപ്രസാധനം ആഗ്രഹിക്കുന്ന/ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ആർക്കുവേണമെങ്കിലും സായാഹ്നയിലൂടെ സ്വന്തം കൃതികൾ പ്രസാധനം ചെയ്യാവുന്നതാണ്. 30 മുതൽ 60 മിനിട്ടുകൾക്കകം വായിച്ചുതീർക്കാവുന്ന ഉള്ളടക്കം – കഥകൾ, അനുഭവക്കുറിപ്പുകൾ, ലേഖനങ്ങൾ, അഭിമുഖങ്ങൾ, സിനിമാനിരൂപണങ്ങൾ, കവിതകൾ – എന്നു തുടങ്ങി എന്തുവേണമെങ്കിലും അയയ്ക്കാവുന്നതാണ്. അയയ്ക്കേണ്ട വിലാസം: <editors@sayahna.org>.
- പ്രതികരണങ്ങൾ <editors@sayahna.org> എന്ന ഇമെയിലിലിലേയ്ക്കോ, ഈ വെബ് പേജിൽ കമ്മന്റുകളായോ ചേർക്കുക. നിർദ്ദേശങ്ങളും വിമർശനങ്ങളും എപ്പോഴും സ്വീകാര്യമാണ്. അവ സായാഹ്നപ്രവർത്തകർക്ക് കൂടുതൽ ഉത്തേജനം നൽകുന്നതാണ്.

സായാഹ്ന ഫൗണ്ടേഷൻ, ജഗതി, തിരുവനന്തപുരം 695014